

Právo a judikatúra v praxi

8 | 2026

Výber z najzaujímavejších nových rozhodnutí súdov

Obsah:

- 1. K obmedzenej aplikácii § 151 CSP v konaní o zrušení oddĺženia pre nepoctivý zámer**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10bdoK/2/2025 zo dňa 11. 2. 2026
- 2. Funkcia štatutárneho orgánu a výkon práce na základe pracovnej zmluvy**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8CdoPr/3/2023 zo dňa 28. 2. 2024
- 3. Právna povaha úrokov a úrokov z omeškania a ich kumulácia**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/65/2022 zo dňa 22. 2. 2024
- 4. Vymedzenie spoluúčasti nadriadeného pri závažnom porušení pracovnej disciplíny zamestnanca vo vzťahu k začatiu plynutia prekluzívnej lehoty**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9CdoPr/5/2025 zo dňa 30. 9. 2025
- 5. Cena diela ako podstatná náležitosť zmluvy**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/41/2022 zo dňa 27. 2. 2024
- 6. Započítanie dní nepretržitého odpočinku predchádzajúcich PN zamestnanca do doby poistenia v nezamestnanosti**
Rozsudok Správneho súdu v Bratislave sp. zn. 17Sas/3/2023 zo dňa 8. 7. 2026
- 7. Prevádzkovanie živnosti a dlhodobé bývanie v dome v súvislosti so sporom o určenie spoluvlastníctva ako dôvod pre ochranu zápisu trvalého pobytu neodkladným opatrením**
Uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 2Co/10/2026 zo dňa 25. 2. 2026
- 8. Uznatie dlhu voči postupníkovi a otázka dokazovania postúpenia pohľadávky**
Rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 2CoKR/2/2025 zo dňa 25. 2. 2026
- 9. Využívanie počítača viacerými osobami a preukázanie spáchania trestného činu prostredníctvom prejavov z účtu osoby na sociálnej sieti**
Uznesenie Krajského súdu Nitra sp. zn. 2To/22/2026 zo dňa 27. 5. 2026
- 10. Otázka podradenia inflácie pod zmenu pomerov odôvodňujúcu zmenu rozsudkov o výžive**
Rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 14CoP/235/2025 zo dňa 25. 2. 2026
- 11. Zverejnenie obrazových snímok osoby mediálnym portálom, ktorý nemá spravodajskú povahu, ako neoprávnený zásah do osobnostných práv**
Uznesenie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 7Co/51/2026 zo dňa 7. 5. 2026
- 12. Postúpenie pohľadávky z revolvingového úveru (kreditnej karty) ukončeného výpoveďou zmluvy z banky na inkasnú spoločnosť a otázka aktívnej legitímácie**
Uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 15CoCsp/27/2025 zo dňa 30. 4. 2026
- 13. Pri nehode rodičov ohľadom výberu strednej školy je potrebné prioritne prihliadať na stanovisko dieťaťa**
Uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 4CoP/35/2026 zo dňa 5. 5. 2026
- 14. Ak z rozhodnutia o príspevku na kompenzáciu bolo možné zistiť, že bol priznaný vo vyššej výške ako mal byť, nezaloží to samo osebe povinnosť na jeho vrátenie**
Rozsudok Správneho súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 29Sas/13/2024 zo dňa 1. 10. 2025
- 15. K (ne)možnosti Sociálnej poisťovne rušiť svoje pôvodné právoplatné rozhodnutia ohľadom dávok v súvislosti s vydaním nových**
Rozsudok Správneho súdu v Bratislave sp. zn. BA-8Sa/110/2022 zo dňa 28. 8. 2025

1. K obmedzenej aplikácii § 151 CSP v konaní o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1ObdoK/2/2025 zo dňa 11. 2. 2026

Anotácia:

Žalobcovia si do konkurzného konania vedeného voči žalovanej ako dlžníčke prihlásili konkurzné pohľadávky, ktoré neboli uspokojené ani čiastočne. Podľa súdu prvej inštancie zo správania žalovanej v čase pred podaním jej návrhu na vyhlásenie konkurzu možno usudzovať, že mala snahu poškodiť žalobcov ako svojich veriteľov. Súd rozhodol, že zrušuje oddĺženie žalovanej a odvolací súd toto rozhodnutie potvrdil. V dovolacom konaní o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer dovolateľka namietala, že odvolací súd ani súd prvej inštancie sa nevysporiadali s jej východiskovými argumentami, nepriaznivou individuálnou životnou situáciou, do ktorej sa dostala po smrti manžela, ktorej predchádzala strata obydľia bez vlastného pričinenia, keď súdy rozhodujúce v inštančnom postupe odignorovali významné situácie, ktoré nastali v jej živote a mali priamy vplyv na jej správanie pred podaním návrhu na oddĺženie, z ktorých je zrejmé, že na jej strane absentuje akýkoľvek úmysel poškodiť žalobcov ako veriteľov. Konajúce súdy podľa nej pri rozhodovaní odignorovali skúmanie materiálnej stránky veci, konkrétnych aspektov prípadu v otázke zisťovania jej poctivého zámeru, keď nevyhodnocovali jej postoj ako dlžníka pred podaním návrhu a vyhlásením oddĺženia, ani neposudzovali okolnosti, ktoré ju viedli k podaniu návrhu a právny dôvod pohľadávok, ktorý viedol k úpadku.

Právna veta:

- I. Hoci v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP sa skutkové tvrdenia strany, protistranou výslovne nepopreté, považujú za nesporné, nemožno podľa dovolacieho súdu každé skutkové tvrdenie veriteľa v konaní o návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, považovať automaticky za dostačujúce pre naplnenie záveru o nepoctivom zámere dlžníka podľa § 166g ods. 2 ZoKR. Dôvodom podstatným pre zrušenie oddĺženia je záver súdu prijatý na základe zistených, súčasne však nespochybniteľných skutkových okolností spadajúcich pod niektorú demonštratívne vymenovanú skutkovú podstatu v § 166g ods. 2 ZoKR (alebo skutkovú podstatu v tomto ustanovení neuvedenú), ak z nich možno uzavrieť, že dlžník pri oddĺžení nemal poctivý zámer.
- II. Žalobca okolnosti, pre ktoré má za to, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer, musí nielen tvrdiť, ale tieto tvrdenia musí aj preukázať, ktoré zistenia musí zas súd vo svojom rozhodnutí dostatočne zdôvodniť.

Právna oblasť: Obchodné právo

Právny inštitút: Konkurz a reštrukturalizácia

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. § 151
7/2005 Z. z. § 166g, § 166f

2. Funkcia štatutárneho orgánu a výkon práce na základe pracovnej zmluvy

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8CdoPr/3/2023 zo dňa 28. 2. 2024

Anotácia:

Predmetom konania bolo posúdenie platnosti výpovede z pracovného pomeru, ktorý bol dohodnutý na výkon funkcie štatutárneho orgánu. Predmetom konania bola aj otázka dovolateľa, či je možné konvalidovať vadu pracovnej zmluvy spočívajúcu v nesprávnom vymedzení druhu práce s prihliadnutím na skutočne vykonávanú činnosť zamestnanca. Súd v tejto súvislosti posudzoval právne následky nesúlady medzi dohodnutým druhom práce v zmluve a reálnym obsahom pracovnoprávneho vzťahu vrátane vplyvu na platnosť skončenia pracovného pomeru.

Právna veta:

Funkcia štatutárneho orgánu nemôže byť vykonávaná v rámci výkonu práce, preto ju nie je možné vykonávať na základe pracovnej zmluvy. Rovnako nie je možné uzavrieť pracovnú zmluvu s dohodnutým druhom práce zahŕňajúcim činnosti spadajúce pod rozsah činnosti štatutárneho orgánu. Ak z vymedzenia druhu práce v pracovnej zmluve je zrejmé, že sa v prevažnej miere zhoduje s obsahom funkcie štatutárneho orgánu, takáto zmluva nemôže byť považovaná za pracovnú zmluvu podľa § 43 Zákonníka práce. Vychádzajúc z absolútnej neplatnosti pracovnej zmluvy odvolací súd dospel k záveru, že na to, aby spĺňala náležitosti riadneho právneho úkonu, predmetná dohoda nemôže odkazovať na neplatnú pracovnú zmluvu, ktorú nie je možné konvalidovať. Len zmena v pracovnom zaradení zamestnanca na funkciu riaditeľ a konateľ spoločnosti s odkazom na pôvodnú pracovnú zmluvu, nespĺňa náležitosti pracovnej zmluvy v zmysle § 43 Zákonníka práce.

Právna oblasť: Obchodné právo, Pracovné právo

Právny inštitút: Konateľ, Pracovný pomer

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 311/2001 Z. z. – § 43

3. Právna povaha úrokov a úrokov z omeškania a ich kumulácia

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/65/2022 zo dňa 22. 2. 2024

Anotácia:

Predmetom konania bolo posúdenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť plnením zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd skúmal posúdenie právnych následkov postúpenia pohľadávky z úverového vzťahu a povinnosť vrátiť plnenie poskytnuté na základe neplatných alebo nekalých zmluvných podmienok.

Predmetom konania bolo aj posúdenie právnej povahy úrokov z omeškania a zmluvných úrokov ako samostatných právnych inštitútov. Súd sa zameriaval na otázku, či ich súčasné uplatnenie a kumulácia nepredstavuje neprimeranú záťaž pre dlžníka alebo rozpor s dobrými mravmi. V tejto súvislosti posudzoval aj limity spájania týchto nárokov v zmluvných vzťahoch a ich vplyv na celkovú výšku požadovaného plnenia.

Právna veta:

I keď úroky aj úroky z omeškania tvoria príslušenstvo pohľadávky, čo sa týka úrokov (nie úrokov z omeškania), tak tieto je možné v rámci občianskoprávnych vzťahov dojednať pri peňažnej pôžičke. Výška úrokov, ktoré možno dohodnúť, nie je výslovne limitovaná. To však neznamená, že možno dohodnúť akúkoľvek výšku úrokov. Výška úrokov nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu úrokovú mieru poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzavretia dohody. Je tiež potrebné rozlíšiť medzi úrokmi, ktoré sú odmenou resp. cenou za poskytnutý úver a úrokmi z omeškania, ktoré sú sankciou za omeškanie. Ide o dva rozdielne inštitúty a nezriedka je dlžník povinný platiť súčasne aj úroky aj úroky z omeškania. Omeškanie dlžníka s plnením záväzku má zo zákona za následok obsahovú zmenu práv veriteľa a povinností dlžníka, resp. ich doplnenie novými právami a povinnosťami. Omeškaním teda nastáva zo zákona zmena obsahu právneho vzťahu, a to taká, že podľa trvajúcej povinnosti splniť záväzok vznikajú aj nové (ďalšie) práva a povinnosti, bez ohľadu na to, či dlžník omeškanie zaviniel alebo nie. V občianskoprávnych vzťahoch sa výška sadzby úrokov z omeškania nedá zmluvne dojednať, resp. zmluvné strany sa nemôžu dohodnúť na vyššej než zákonom stanovenej výške na rozdiel od obchodnoprávnych vzťahoch, kde sa uprednostňuje dohoda podnikateľov o výške úrokov z omeškania.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Záväzkové právo, Omeškanie dlžníka

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 517 ods. 2

4. Vymedzenie spoluúčasti nadriadeného pri závažnom porušení pracovnej disciplíny zamestnanca vo vzťahu k začatiu plynutia prekluzívnej lehoty

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9CdoPr/5/2025 zo dňa 30. 9. 2025

Anotácia:

Predmetom konania bolo posúdenie platnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny. Zamestnankyňa ako dovolateľka namietala nesprávne vyhodnotenie dodržania dvojmesačnej lehoty na okamžité skončenie pracovného pomeru. Súd preto posudzoval, kedy sa zamestnávateľ dozvedel o dôvode na okamžité skončenie pracovného pomeru a či bola dodržaná zákonom ustanovená dvojmesačná lehota. Spornou otázkou bolo najmä, aký význam má vedomosť priameho nadriadeného o porušení pracovnej disciplíny podriadeným, ak sa tento nadriadený mal zároveň podieľať na posudzovanom konaní.

Právna veta:

Aby bolo možné dospieť k záveru, že vedomosť nadriadeného zamestnanca o konaní svojho podriadeného zamestnanca, ktoré je možné kvalifikovať ako závažné porušenie pracovnej disciplíny, nespôsobuje začatie plynutia prekluzívnej dvojmesačnej lehoty podľa § 68 ods. 2 Zákonníka práce, musí byť preukázaná aktívna spoluúčasť tohto vedúceho zamestnanca na skutku, ktorým podriadený zamestnanec porušil pracovnú disciplínu. Nestačí, že nadriadený sa o tom dozvedel, a nekonal, neoznámil to ďalšiemu nadriadenému, prípadne štatutárovi alebo manažérovi, ktorý mohol rozhodnúť o skončení pracovného pomeru. Takéto nekonanie nadriadeného zamestnanca je možné chápať ako postoj zamestnávateľa vyjadrujúci tolerovanie aktivít podriadeného zamestnanca.

Právna oblasť: Pracovné právo

Právny inštitút: Porušenie pracovnej disciplíny

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 311/2001 Z. z. – § 68 ods. 1 písm. b)

5. Cena diela ako podstatná náležitosť zmluvy

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/41/2022 zo dňa 27. 2. 2024

Anotácia:

Predmetom sporu bolo posúdenie, či medzi podnikateľmi došlo k uzavretiu ústnej zmluvy o dielo na výrobu a montáž kabíny hasičského vozidla a či bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá cena diela, prípadne iný spôsob jej určenia. Žalovaný zaplatil zálohovú faktúru, sporným však ostalo, či (a ak áno, akým spôsobom) bola medzi nimi dohodnutá aj cena za toto dielo. Žalovaný v dovolaní namietal, že odvolací súd sa nevysporiadal s jeho námietkou týkajúcou sa ne-
preukázania všetkých podstatných náležitostí ústne uzavretej zmluvy o dielo, vrátane dohody oboch zmluvných strán týkajúcej sa ceny za dielo v zmysle § 563 ods. 3 Obchodného zákonníka.

Právna veta:

Dohoda o cene patrí medzi podstatné náležitosti zmluvy o dielo. Podľa ustanovenia § 536 ods. 3 Obchodného zákonníka (ktoré je v zmysle § 263 ods. 2 Obchodného zákonníka kogentné) cena musí byť v zmluve dohodnutá alebo v nej musí byť aspoň určený spôsob jej určenia, ibaže strany v zmluve prejavia vôľu uzavrieť zmluvu aj bez tohto určenia. To znamená, že zmluvné strany sa síce nemusia už v čase uzavretia zmluvy o dielo dohodnúť na presnej cene za toto dielo, v takom prípade však buď musia dohodnúť spôsob, akým bude cena určená v budúcnosti (najčastejšie po dokončení diela), alebo sa musia výslovne dohodnúť (zhodne prejavíť vôľu), že chcú uzavrieť zmluvu o dielo aj bez určenia ceny za dielo.

Právna oblasť: Obchodné právo

Právny inštitút: Zmluva o dielo, Rozsah a cena diela

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 513/1991 Zb. – § 536 ods. 3

6. Započítanie dní nepretržitého odpočinku predchádzajúcich PN zamestnanca do doby poistenia v nezamestnanosti

Rozsudok Správneho súdu v Bratislave sp. zn. 17Sas/3/2023 zo dňa 8. 7. 2026

Anotácia:

Rozhodnutie rieši problematiku nepriznania nároku na dávku v nezamestnanosti. Poistovňa ju nepriznala s tým, že do celkovej doby poistenia nezapočítala 2 dni predchádzajúce PN poistenca, v ktorých čerpal nepretržitý odpočinok v týždni po odpracovaní nočných zmien. Predmetné 2 dni odpočinku sa podľa poisťovne nezapočítali do obdobia poistenia, pretože ich posúdila ako obdobie, v ktorom poistenec nemal vymeriavací základ na platenie poistného v zmysle § 104 ods. 4 písm. b) zákona o sociálnom poistení. Keď sa poistenec bránil, že nepretržitý odpočinok mu zamestnávateľ poskytol opakovane a nikdy nebol posúdený ako doba bez vymeriavacieho základu, poisťovňa uviedla, že mesiace, v ktorých poistenec dosiahol vymeriavací základ na platenie poistného, mohli byť zohľadnené do celkovej doby poistenia. V posudzovanom mesiaci však poistenec 2 dni čerpal odpočinok a zvyšok mesiaca bol PN bez dosiahnutia vymeriavacieho základu na platenie poistného.

Súd sa zastal poistenca. Uviedol, že ustanovenie § 104 ods. 4 písm. b) zákona o sociálnom poistení sa musí vykladať v súlade s jeho účelom. Upozornil, že ak by poistenec v posudzovanom mesiaci odpracoval čo i len jedinú zmenu, za ktorú by vznikol minimálny vymeriavací základ, poisťovňa by oba dni odpočinku z obdobia poistenia nevylúčila. Aj s prihliadnutím na to, že poistenec čerpal odpočinok v nadväznosti na predchádzajúce zmeny (s vymeriavacím základom zúčtovaným za predchádzajúci mesiac), nebolo podľa súdu možné uvedené dni vylúčiť z obdobia poistenia s poukazom na nulový vymeriavací základ.

Právna veta:

Rozhodnutie rieši problematiku nepriznania nároku na dávku v nezamestnanosti. Poistovňa ju nepriznala s tým, že do celkovej doby poistenia nezapočítala 2 dni predchádzajúce PN poistenca, v ktorých čerpal nepretržitý odpočinok v týždni po odpracovaní nočných zmien. Predmetné 2 dni odpočinku sa podľa poisťovne nezapočítali do obdobia poistenia, pretože ich posúdila ako obdobie, v ktorom poistenec nemal vymeriavací základ na platenie poistného v zmysle § 104 ods. 4 písm. b) zákona o sociálnom poistení. Keď sa poistenec bránil, že nepretržitý odpočinok mu zamestnávateľ poskytol opakovane a nikdy nebol posúdený ako doba bez vymeriavacieho základu, poisťovňa uviedla, že mesiace, v ktorých poistenec dosiahol vymeriavací základ na platenie poistného, mohli byť zohľadnené do celkovej doby poistenia. V posudzovanom mesiaci však poistenec 2 dni čerpal odpočinok a zvyšok mesiaca bol PN bez dosiahnutia vymeriavacieho základu na platenie poistného.

Súd sa zastal poistenca. Uviedol, že ustanovenie § 104 ods. 4 písm. b) zákona o sociálnom poistení sa musí vykladať v súlade s jeho účelom. Upozornil, že ak by poistenec v posudzovanom mesiaci odpracoval čo i len jedinú zmenu, za ktorú by vznikol minimálny vymeriavací základ, poisťovňa by oba dni odpočinku z obdobia poistenia nevylúčila. Aj s prihliadnutím na to, že poistenec čerpal odpočinok v nadväznosti na predchádzajúce zmeny (s vymeriavacím základom zúčtovaným za predchádzajúci mesiac), nebolo podľa súdu možné uvedené dni vylúčiť z obdobia poistenia s poukazom na nulový vymeriavací základ.

Právna oblasť: Správne právo, Pracovné právo

Právny inštitút: Sociálna politika, sociálne zabezpečenie a starostlivosť, Poistenie v nezamestnanosti

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 461/2003 Z. z. – § 104 ods. 4 písm. b), § 140 ods. 1 písm. a)
311/2001 Z. z. – § 93

7. Prevádzkovanie živnosti a dlhodobé bývanie v dome v súvislosti so sporom o určenie spoluvlastníctva ako dôvod pre ochranu zápisu trvalého pobytu neodkladným opatrením

Uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 2Co/10/2026 zo dňa 25. 2. 2026

Anotácia:

Žalobkyne sa domáhali vydania neodkladného opatrenia, ktorým by súd nahradil súhlas žalovaných ako vlastníkov nehnuteľnosti, so zriadením trvalého pobytu navrhovateľiek v nehnuteľnosti žalovaných.

Žalobkyne návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnili tým, že zrušením ich trvalého pobytu prišli o možnosť riadne komunikovať s orgánmi verejnej moci, zdravotnými poisťovňami, orgánmi sociálneho zabezpečenia, ale aj s daňovým úradom a obchodnými partnermi, stratili možnosť riadne preberať súdne zásielky a bez riadneho pobytu, bez adresy pre doručovanie a bez možnosti zachovať kontinuitu podnikania, ktoré je na predmetnej adrese vykonávané ako koncesovaná živnosť.

Právna veta:

- I. Súd prvej inštancie pristúpil k posúdeniu návrhu veľmi formalisticky.
- II. Súd prvej inštancie v podstate zaujal stanovisko, že trvalý pobyt osoby nemá pre osobu žiaden význam, s čím odvolací súd nemôže súhlasiť. Odvolací súd zhodne s odvolacou námietkou má za to, že v danom prípade odhlásením žalobkyní z trvalého pobytu zo strany žalovaných došlo k ohrozeniu ich práv. Danú vec je nevyhnutné posúdiť, ako na to poukazujú aj žalobkyne, v súvislosti s prebiehajúcim konaním vo veci samej – o určenie ich spoluvlastníckeho práva k nehnuteľnosti a v danom návrhu opísanou situáciou ohľadom výstavby rodinného domu a s ohľadom k tej skutočnosti, že žalobkyne nerušene od výstavby rodinného domu do dnešného dňa majú v danej nehnuteľnosti svoje reálne bydlisko.
- III. Nie je bez významu ani to, že žalobkyňa v 1. rade dlhodobo v danom rodinnom dome prevádzkuje aj koncesovanú živnosť. Predložením výzvy príslušného orgánu kontroly nad prevádzkovaním živností, ktorý ju vyzval, potom ako jej bol zrušený trvalý pobyt na zosúladienie údajov v živnosti, preukázala, že zrušenie trvalého pobytu, ohrozilo výkon jej podnikania. Rovnako došlo zrušením trvalého pobytu žalobkyní, hoci v nehnuteľnosti reálne trvale bývajú, k sťaženiu ohľadom prijímania úradných zásielok. Novú zapísanú adresu trvalého bytu, a to len mestská časť Bratislava – V., nemožno stavať na roveň k zápisu riadnej adresy s uvedením ulice a hlavne adresy, na ktorej reálne trvale žalobkyne bývajú.
- IV. Vzhľadom k opísanej situácii ohľadom získania pozemku a výstavby rodinného domu, vzhľadom k tomu, že žalobkyne od postavenia rodinného domu v ňom nepretržite bývajú a predstavuje ich jediné obydlie a s poukazom na konanie vo veci samej, vyhodnotil odvolací súd, že je dôvodné poskytnúť žalobkyniam dočasnú ochranu zápisu ich trvalého pobytu.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Neodkladné opatrenie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 325 ods. 2 písm. d)

8. Uznanie dlhu voči postupníkovi a otázka dokazovania postúpenia pohľadávky

Rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 2CoKR/2/2025 zo dňa 25. 2. 2026

Anotácia:

Predmetom sporu bolo posúdenie dôvodnosti popretia prihlásenej pohľadávky správkyňou konkurznej podstaty, najmä pokiaľ išlo o aktívnu vecnú legitímáciu veriteľa, právny dôvod pohľadávky a jej vymáhateľnosť. Spornými otázkami boli tiež význam uznania dlhu, okolnosti postúpenia pohľadávky, právna povaha dohody medzi pôvodnými účastníkmi záväzkového vzťahu a možné premlčanie prihlásenej pohľadávky.

Právna veta:

- I. Odvolací súd sa stotožňuje aj so záverom súdu prvej inštancie, že skutočnosť, že neboli k prihláške predložené – dohoda o novácii a Zmluva o postúpení pohľadávky, neznamena sponchybnie právnej domnienky vyplývajúcej z uznania dlhu. Ak v konaní totiž nevyšiel najavo opak, t. j. dôkaz, že veriteľom pohľadávky nie je žalobca (ale iná osoba), teda že skutočnosť je v konkrétnom prípade práve opačná, než ako ju uvádza domnienka, je uznaná skutočnosť stále aktuálna. Tým je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu.
- II. V danom prípade úpadca práve žalobcovi ako veriteľovi vyhlásil, že jeho dlh existuje, tento uznáva a zaväzuje sa ho zaplatiť, pričom v šetrení pred popretím pohľadávky opak preukázaný nebol. Správkyňa tak nemohla dôjsť k záveru o neexistencii/neplatnosti postúpenia pohľadávky, a to ani v rozsahu potrebnom čo i len pre popretie pohľadávky.

Právna oblasť: Civilné právo procesné, Konkurz a reštrukturalizácia

Právny inštitút: Dokazovanie, Konkurzné konanie, Pravosť, výška a poradie pohľadávok, Uznanie dlhu

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 192
7/2005 Z. z. – § 32
40/1964 Zb. – § 524, § 558

9. Využívanie počítača viacerými osobami a preukázanie spáchania trestného činu prostredníctvom prejavov z účtu osoby na sociálnej sieti

Uznesenie Krajského súdu Nitra sp. zn. 2To/22/2026 zo dňa 27. 5. 2026

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v trestnej veci vedenej pre prečin schvaľovania trestného činu, ktorý bol spáchaný zverejňovaním príspevkov na sociálnej sieti. Z príspevkov vyplývalo, že sa ich pisateľ teší z pokusu o vraždu verejne známej osoby. Súd prvého stupňa uznal vinným z uvedeného trestného činu obžalovaného. Tento však v odvolaní okrem iného namietal aj to, že k počítaču, z ktorého boli odoslané predmetné statusy (a zároveň aj k jeho účtu na sociálnej sieti, z ktorého boli odosielané), mali prístup (vrátane hesla) viaceré osoby.

Krajský súd Nitra v nadväznosti na odvolanie obžalovaného uviedol, že nemá pochybnosti o tom, že sa skutok stal a má znaky predmetného trestného činu. Rozhodnutie súdu prvého stupňa však zrušil, pretože sa súd prvého stupňa riadne nezaoberal obranou obžalovaného spočívajúcou v tvrdení, že k počítaču mali prístup aj iné osoby. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia vyplýva, že s touto formou obrany sa musí súd v podobných prípadoch vysporiadať aj vtedy, ak sa obžalovaný ešte v prípravnom konaní pred vyšetrovateľom k spáchaniu skutku prizná a až následne toto priznanie označí ako vynútené pod nátlakom.

Právna veta:

- I. Pri konečnom hodnotení všetkých dôkazov je nevyhnutné sa zaoberať aj obranou obžalovaného spočívajúcou v tvrdení, že k jeho počítaču, z ktorého mali byť príspevky odoslané, mali prístup a poznali heslá aj ďalšie tri osoby.
- II. Uvedenou námietkou obžalovaného prezentovanou v rámci jeho výsluchu na prvom hlavnom pojednávaní sa súd I. stupňa žiadnym spôsobom nezaoberal a túto formu jeho obrany nepreveril ani ničím neodôvodnil, preto ešte nemožno konštatovať, že skutok spáchal obžalovaný.
- III. Na podklade uvedeného nemožno konštatovať, že skutkový stav bol dostatočne preverený všetkými dostupnými dôkazmi, najmä pokiaľ sa súd I. stupňa nezaoberal obranou obžalovaného a rozhodnutie súdu I. stupňa sa tak javí byť predčasné.

Právna oblasť: Trestné právo

Právny inštitút: Základné zásady trestného konania, Základy trestnej zodpovednosti, Dokazovanie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 300/2005 Z. z. – § 338
301/2005 Z. z. – § 2 ods. 12

10. Otázka podradenia inflácie pod zmenu pomerov odôvodňujúcu zmenu rozsudkov o výžive

Rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 14CoP/235/2025 zo dňa 25. 2. 2026

Anotácia:

v konaní o návrhu navrhovateľa na zvýšenie výživného a návrhu povinného na zníženie výživného mal súd z vykonaného dokazovania preukázané, že navrhovateľ naďalej študuje v dennej forme nadstavbového štúdia, ktoré nadväzuje na jeho predchádzajúce vzdelávanie, a preto nie je schopný sám sa živiť. Pri porovnaní pomerov účastníkov v čase posledného rozhodovania o výživnom a ich súčasných pomerov okresný súd zistil, že na strane navrhovateľa nedošlo k žiadnej podstatnej zmene a návrh zamietol. Navrhovateľ sa voči rozhodnutiu odvolal a uviedol, že jeho bežné životné náklady vzrástli, najmä v dôsledku inflácie, a výživné vo výške 160 eur mesačne nepostačuje na krytie všetkých jeho odôvodnených potrieb.

Právna veta:

Pokiaľ ide o všeobecnú infláciu, okresný súd rovnako správne uviedol, že táto zasiahla všetkých účastníkov konania, nielen oprávneného, a sama osebe nepredstavuje zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zásah do posledného rozhodnutia o vyživovacej povinnosti otca k plnoletému. Odvolací súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní zmeny pomerov je súd povinný prihliadať aj na vývoj životných nákladov (§ 78 ods. 3 zákona o rodine). V prejednávanej veci však všeobecný rast cien, hoci predstavuje objektívny jav, nevyústil do preukázania takej zmeny v konkrétnych odôvodnených potrebách oprávneného ani v schopnostiach a možnostiach povinného, ktorá by dosahovala intenzitu podstatnej zmeny pomerov v porovnaní so stavom v roku 2021. Platí pritom, že aj v prípadoch, keď judikatúra pripúšťa možnosť zohľadnenia samotného vývoja cien ako zmeny pomerov, musí ísť vždy o zmenu, ktorá sa v individuálnych pomeroch účastníkov prejaví závažným a kvalifikovaným spôsobom.

Právna oblasť: Rodinné právo

Právny inštitút: Výživné

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 161/2015 Z. z. – § 121, § 157
36/2005 Z. z. – § 78

11. Zverejnenie obrazových snímok osoby mediálnym portálom, ktorý nemá spravodajskú povahu, ako neoprávnený zásah do osobnostných práv

Uznesenie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 7Co/51/2026 zo dňa 7. 5. 2026

Anotácia:

Predmetom sporu bolo posúdenie zásahu do osobnostných práv žalobcu zverejnením jeho fotografií na internetovom portáli bez jeho súhlasu. Spornou otázkou bolo najmä postavenie a charakter daného webového portálu, ako aj to, či jeho status môže mať význam pre posúdenie oprávnenosti zverejnenia fotografií a zodpovednosti žalovaných.

Právna veta:

Oproti spravodajskému webovému portálu nemá webový (nespravodajský) portál „obranný štít“ spravodajskej licencie. V praxi to znamená okrem iného, že prevádzkovateľ nespravodajského webového portálu sa nemôže v prípade vyhotovenia alebo použitia podobizne bez prívolenia fyzickej osoby brániť odkazom na § 12 ods. 3 Občianskeho zákonníka, t. j. tým, že podobizeň bez prívolenia fyzickej osoby mohol vyhotoviť alebo použiť primeraným spôsobom na vedecké a umelecké účely a pre tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo. Ak teda žalovaný 1/ zverejnil obrazové snímky žalobcu na webovom portáli, ktorý nemá charakter spravodajského webového portálu, potom sa na jeho konanie nevzťahuje tzv. spravodajská licencia. Možno tak konštatovať, že použitie fotografie na nespravodajskom webovom portáli bez súhlasu fyzickej osoby je prima facie neoprávneným zásahom. So zreteľom na uvedené nie je potom vôbec podstatné, či žalobca je alebo nie je osobou verejného záujmu; námietky žalovaných v tomto smere sú bezpredmetné. Bez právnej relevancie je aj argumentácia žalovaných, že fotografie boli použité vo verejnom záujme, resp. námietka žalovaných o nevykonaní testu proporcionality.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Ochrana osobnosti

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 12
265/2022 Z. z. – § 2 ods. 5

12. Postúpenie pohľadávky z revolvingového úveru (kreditnej karty) ukončeného výpoveďou zmluvy z banky na inkasnú spoločnosť a otázka aktívnej legitimácie

Uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 15CoCsp/27/2025 zo dňa 30. 4. 2026

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v spore o zaplatenie peňažnej sumy, ktorú žalobca (ako postupník) odôvodnil tým, že banka (ako postupca) uzatvorila so žalovaným zmluvu o vydaní kreditnej karty, na základe ktorej mu poskytla úver. Keďže žalovaný neplnil svoj záväzok riadne a včas, banka zmluvu vypovedala a následne postúpila splatnú pohľadávku na žalobcu. Súd prvej inštancie žalobu zamietol s odkazom na to, že išlo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Žalobca podľa neho nepreukázal okolnosti mimoriadneho zosplatnenia úveru (najmä presnú špecifikáciu omeškanej splátky) a teda ani dodržanie zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu.

Žalobca sa v odvolaní bránil, že súd nesprávne vyhodnotil obsah zmluvy a spôsob jej ukončenia. V danom prípade išlo o kreditnú kartu, ktorá sa vyznačuje revolvingovým typom úveru na dobu neurčitú, ktorý sa čerpá opakovane do výšky disponibilného limitu. Keďže zmluva neobsahovala dojednanie o termíne konečnej splatnosti a klasických fixných splátkach, nebolo možné na ňu mechanicky aplikovať osobitné pravidlá pre zosplatnenie celého plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy stanovené Občianskym zákonníkom. Krajský súd v Bratislave dal žalobcovi za pravdu. Skonštatoval, že banka úver formálne nezosplatňovala, ale zmluvu riadne vypovedala, čím sa pohľadávka stala splatnou a plne spôsobilou na postúpenie. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie s tým, že aktívna vecná legitimácia žalobcu je v danej veci daná.

Právna veta:

- I. Odvolací súd sa s právnym záverom súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu nestotožňuje a má zhodne s tvrdením žalobcu v odvolaní za to, že v predmetnom spore si žalobca uplatňuje zaplatenie žalovanej sumy titulom zmluvy o vydaní súkromnej kreditnej karty ..., ktorá bola vypovedaná zo strany banky dňa 14.6.2021.
- II. Prvoinštančný súd sa ale v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žiadnym spôsobom nevysporiadal s tým, že k ukončeniu zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným došlo výpoveďou zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty, ktorá bola daná žalovanému ešte pred postúpením pohľadávky banky na žalobcu a na základe ktorej si banka od žalovaného uplatňovala predčasné splatenie celej jej pohľadávky. Z uvedeného dôvodu potom nesprávne súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka ..., keďže k ukončeniu zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným došlo na základe výpovede zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty.

Právna oblasť: Občianske právo, Zmluvné právo

Právny inštitút: Ochrana spotrebiteľa, Zmluva o úvere

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 53 ods. 9, § 565
483/2001 Z. z. – § 92 ods. 8
129/2010 Z. z. – § 17 ods. 2

13. Pri nehode rodičov ohľadom výberu strednej školy je potrebné prioritne prihladať na stanovisko dieťaťa

Uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 4CoP/35/2026 zo dňa 5. 5. 2026

Anotácia:

Predmetom sporu bol nesúhlas otca s výberom strednej školy maloletého a s podaním prihlášok na stredné školy mimo miesta, ktoré preferoval otec.

Právna veta:

Je na rodičoch maloletých detí, aby v obdobných situáciách prihladali najmä a predovšetkým na najlepší záujem dieťaťa, na jeho potreby, na rešpektovanie nerušeného výchovného prostredia, a v tomto prípade na prístup k vzdelávaniu, ktoré by napĺňalo potreby dieťaťa vo vzťahu k socializácii, k potrebe rozvíjania intelektových schopností, talentu a podporu záujmov či plánov v ďalšom štúdiu, podporu pozitívneho prístupu a motivovanie vo vzdelávaní. Potreby a najlepší záujem dieťaťa musia predčiť konflikt rodičov, či ich nehodu v tejto otázke, kde vzhľadom na charakter spornej otázky má bezpochyby zásadný význam práve záujem maloletého a jeho postoj, záujem ísť študovať na strednú školu v O..

Právna oblasť: Rodinné právo

Právny inštitút: Nehoda rodičov, Názor dieťaťa

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 36/2005 Z. z. – § 35

14. Ak z rozhodnutia o príspevku na kompenzáciu bolo možné zistiť, že bol priznaný vo vyššej výške ako mal byť, nezaloží to samo osebe povinnosť na jeho vrátenie

Rozsudok Správneho súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 29Sas/13/2024 zo dňa 1. 10. 2025

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v konaní o správnej žalobe proti rozhodnutiu vo veci vrátenia peňažného príspevku na opatrovanie. Toto bolo vydané v nadväznosti na zistenie, že žalobkyni sa neoprávnene vyplácal vyšší príspevok ako jej patrilo; ako vdovskej dôchodkyni jej totiž (v zmysle pôvodne účinnej právnej úpravy) nemalo byť priznané jeho zvýšenie za nezaopatrené dieťa. ÚPSVaR mal v čase podania žiadosti o príspevok k dispozícii výmer o vdovskom dôchodku žalobkyne, preto sčasti priznal aj svoj podiel viny na vzniknutom stave. Tvrdil však, že aj žalobkyňa musela z obsahu rozhodnutia o priznaní príspevku pochopiť, že jej bolo priznané plnenie nad rámec jej nároku. V rozhodnutí totiž bolo uvedené, za akých okolností dochádza k navýšeniu príspevku – podľa úradu preto musela vedieť, že v jej prípade nemalo byť priznané navýšenie, pretože poberala vdovský dôchodok.

Správny súd v Banskej Bystrici sa však zastal žalobkyne. Poukázal na to, že samotné poučenie o podmienkach nároku na príspevok v rozhodnutí o jeho priznaní, z ktorého je možné vyvodiť, že príspevok bol priznaný vo vyššej čiastke než mal byť, nepostačuje k vzniku povinnosti k jeho vráteniu. Vyžaduje sa zavinené uvedenie správneho orgánu do omylu.

Právna veta:

- I. Žalobkyňa v žiadosti o poskytnutie peňažného príspevku na opatrovanie nezatajovala a ani neuvádzala žiadne nesprávne údaje ohľadom poberania vdovského dôchodku a k príslušnej žiadosti pripojila i aktuálne rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie o výške ňou poberaného priznaného vdovského dôchodku.
- II. Za situácie, kedy orgán verejnej správy prvého stupňa ani len neidentifikoval v prvostupňovom rozhodnutí zákonnú povinnosť, ktorú mala žalobkyňa ako účastníčka právneho vzťahu vo veciach kompenzácie porušiť, nemožno s odkazom na § 58 ods. 1 písm. a) zákona č. 447/2008 Z. z. založiť na strane žalobkyne akúkoľvek (ani polovičnú) mieru zavinenia za vznik pohľadávky.
- III. Sekundárna právna povinnosť vrátiť vyplatený peňažný príspevok na kompenzáciu alebo jeho časť podľa ust. § 58 ods. 1 písm. b) zákona č. 447/2008 Z. z., o ktorý opiera napadnuté rozhodnutie žalovaný, vzniká v prípade vedomej neobstaranosti, ako aj úmyselného uvedenia príslušného orgánu verejnej správy do omylu ohľadom skutočností rozhodujúcich pre priznanie peňažného príspevku alebo jeho výšky.
- IV. Nepostačuje len dovodiť, že z obsahu rozhodnutia o priznaní peňažného príspevku na opatrovanie mala mať žalobkyňa vedomosť, že jej zvýšenie peňažného príspevku na opatrovanie o 100 Eur kvôli poberaniu dávky dôchodkového poistenia nepatrí, a že z jeho obsahu mala žalobkyňa zistiť, že jej peňažný príspevok na opatrovanie mal byť priznaný chybne a že mala na túto skutočnosť reagovať a domáhať sa vysvetlenia, či nedošlo zo strany orgánu verejnej správy k omylu.
- V. Žalovaný údajné vedomé spôsobenie vyplatenia peňažného príspevku na opatrovanie neprávom vo vyššej sume ako patrilo usudzoval z prečítania a oboznámenia sa žalobkyne s obsahom rozhodnutia orgánu verejnej správy prvého stupňa o priznaní peňažného príspevku na opatrovanie a z rozhodnutí orgánu verejnej správy prvého stupňa o zmeňovaní jeho výšky, z ktorých žalobkyňa mala mať a údajne mala vedomosť o tom, že jej zvýšenie peňažného príspevku na opatrovanie nepatrí. Uvedený záver žalovaného vo vzťahu k tak závažnej veci, akou je zavinenie žalobkyne, je nedostatočný.

Právna oblasť: Právo sociálneho zabezpečenia

Právny inštitút: Sociálne zabezpečenie, Peňažný príspevok

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 447/2008 Z. z. – § 40 ods. 1, 3, 7, 8, § 45 ods. 13, 15, § 58 ods. 1 písm. a), b), ods. 2, § 59 ods. 1

15. K (ne)možnosti Sociálnej poisťovne rušiť svoje pôvodné právoplatné rozhodnutia ohľadom dávok v súvislosti s vydaním nových

Rozsudok Správneho súdu v Bratislave sp. zn. BA-8Sa/110/2022 zo dňa 28. 8. 2025

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v konaní o správnej žalobe proti rozhodnutiu generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne. Tento odobril postup Sociálnej poisťovne, ktorá s odkazom na § 112 zákona o sociálnom poistení zrušila dve svoje rozhodnutia vydané vo veci nároku na invalidný dôchodok žalobcu, a to s poukazom na súvisiace rozhodnutie krajského súdu, ktoré síce konštatovalo ich vady, ale priamo ich nezrušilo. Žalobca sa podanou žalobou bránil, že Sociálna poisťovňa nemôže uvedeným spôsobom rušiť svoje právoplatné rozhodnutia. Zákon jej umožňuje vydať len zmenové rozhodnutie v lehote 3 roky spätne. Sociálna poisťovňa argumentovala, že podobne postupuje aj v iných prípadoch zmien rozhodujúcich skutočností pre priznanie dávok.

Správny súd v Bratislave však dal za pravdu žalobcovi. Uviedol, že postup Sociálnej poisťovne spočívajúci v iniciatívnom rušení predchádzajúcich právoplatných rozhodnutí pri vydávaní novších rozhodnutí (zohľadňujúcich nové zistenia v dávkových veciach) je v rozpore so zásadou enumeratívneho verejnoprávných pretenzií. Pôvodné rozhodnutie podľa súdu stráca vydaním nového rozhodnutia účinky, a preto ho nie je potrebné ani rušiť.

Právna veta:

- I. Kľúčovým pre posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia je výklad účelu ustanovenia § 112 zákona č. 461/2003 Z. z., a či ho žalovaná mohla aplikovať v záujme zrušiť predchádzajúce právoplatné rozhodnutia vo veci nároku na invalidný dôchodok žalobcu v záujme vydať novšie rozhodnutia, zohľadňujúce nové skutkové zistenia ohľadom zdravotného stavu žalobcu, v rovnakej veci.
- II. Citované ustanovenie, a v zásade ani žiadne iné ustanovenie zákona č. 461/2003 Z. z., neumožňuje žalovanej zrušiť skôr vydané právoplatné rozhodnutie v dávkových veciach a to či už na základe podaného opravného prostriedku alebo z vlastného podnetu. Túto možnosť má odvolací orgán žalovanej (§ 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z.) iba za predpokladu podania odvolania účastníkom konania voči prvostupňovému (neprávoplatnému) rozhodnutiu orgánov začnej zložky žalovanej v zákonom ustanovenej lehote, k čomu v danom prípade nedošlo. Obnova konania zavŕšeného právoplatným rozhodnutím prichádza do úvahy v zmysle ustanovenia § 221 a nasl. zákona č. 461/2003 Z. z. iba v prípade nedávkových konaní.
- III. Ustanovenie § 112 zákona č. 461/2003 Z. z. oprávňuje žalovanú iba na postup výslovne vymedzený v tomto ustanovení, a to reagovať (vydaním nového rozhodnutia) na zistené zmeny, ktoré sa odrazili na skôr priznanom alebo nepriroznanom nároku na dávku, na dátume jeho vzniku, sume dávky alebo nároku na jej výplatu. Nové rozhodnutie vydané postupom podľa § 112 citovaného zákona pritom nahrádza pôvodné rozhodnutie o dávke, ktoré stráca účinky a preto nie je osobitne potrebné a v zásade ani možné toto skoršie rozhodnutie zrušiť.

Právna oblasť: Právo sociálneho zabezpečenia

Právny inštitút: Sociálne zabezpečenie, Invalidný dôchodok

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 461/2003 Z. z. – § 112
460/1992 Zb. – čl. 2 ods. 2